

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadó hivatal:
Brassó, Kapu-utca 60 szám — Telefon szám 177.
ELŐFIZETÉSI DÍJ.
Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.
Egyes szám ára 4 kr., kapható:
a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak útjában.

Felolvasó szerkesztő:
Dr. Vajna Gábor,
ügyvéd.
Szerkesztőség: Kapu-u. 60.
Értekezhetni:
d. a. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.
Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DÍJ:
2 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
8 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.
Nyilvántartási díj 15 kr.
Hirdetések és nyilvántartási díjak előre fizetendő.

Szerepcsere.

Brassó, okt. 27.

(—s) A mit előre lehetett látni, az bekövetkezett, a bécsi Reichsrathban nem változott meg semmi, csupán szerepet cseréltek a pártok.

Most a németek helyett a csehek lármáznak és csinálnak botrányokat, de botrány csak úgy van mint régen s a Reichsrath csak olyan munkaképtelen lesz, mint annakelőtte.

Szálnak, neve séges parlamenti komédia, melynek félő sehol sincs meg a kellő orvossága.

Háládatlanabb dolog ma nincs a nap alatt, mint osztrák állampolgárnak lenni, mert Ausztriában ma minden csüörtököt mond s minden politikai vállalkozás nevetséges és céltalan kísérletté degradálódik, végleg kompromittálva a szerencsétlen vállalkozót.

Maholnap lehetetlen lesz téve Ausztria összes miniszterképes embere s nem lesz annyira képtelenség az a rossz viccz, hogy végre is Liebert lesz kénytelen a császár megbízni kabinetalakításával.

Ha mi kárörvendők lennénk s különösen ha a magunk bőre is nem banná, úgy csak elmulathatnánk a vég nélküli osztrák zavarodáson, mely mint a találós mesében a láncz, ha felveszem is sir, ha leteszem is sir, — de komoly tanulságokat is rejt magában e bomlás, melyeket lehetetlen meg nem látni.

A hezitáló félrendszabályos kormányzás, mely hol egyik, hol másik nemzetiséget rántja elő politikai céljainak szolgálatára, — ime a végső bomlásba juttatták Ausztriát.

Az a parlament, melynek pártjait a nemzetiségi érzések és szenvedélyek választják el egymástól, már magában véve sem felel meg a parlamentarizmus eszméjének, mennyivel kevésbé lehet azonban kormányozni az olyannal, melyben az egyenlő erővel képviselt nemzetiségek félrendszabályokkal s ügyetlen politikával vannak elkeserítve, vagy felbátorítva.

Nemzeti törekvéssel nem lehet sem játszani, sem fu-fangos politikát csinálni, azt ott, a hol nincs helyén, kemény korlátok között kell tartani, a hol helyén van ott meg mindennek meg kell hajolnia előtte.

A nyelvrendeletek pl. létrejöttükkel a cseheknek kedvezve, a németeket zudították a kormány s a szerencsétlen osztrák parlamentarizmus nyakára, megszűnésével pedig a németeknek kedvezve, a cseheket keserítették végkép el.

Ez nem politika, ez kapkodás, melynek méltó folytatása lenne, ha most ismét a csehektől ijednének meg és nekik tennének újabb engedményeket.

A baj, a botrány pedig így is, úgy is meg van, ám lássák Csaryék, hogyan másznak ki belőle.

A 24-iki ülés azonban semmi esetre sem nyújtott megnyugtató reményeket a további fejleményekre nézve.

Belföld.

Brassó, okt. 27.

A király tegnap reggel Gödöllőről Budapestre érkezett és általános kihallgatást adott. A tegnapi udvari ebédén több országgyűlési képviselő is hivatalos volt.

Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter tegnap reggel Fiuméba érkezett. A kormányzósági palota nagytermében fogadta a fiumei hatóságok és testületek 300 tagu küldöttségét.

Külföld.

Brassó, okt. 27.

Morvaország több városában zsidóellenes zavargások fordultak elő.

A reichsrath szerdai ülésén a legtöbb szónok kijelentette, hogy a kormány iránt nincsen bizalommal.

Az angolok a transvaali háborúból kilyólag, nemzetközi bonyadalmaktól is félnek, mert a flottát is mozgósították.

Külföldi segédc csapatok.

Brassó, okt. 27.

A küzdelem férfiai iránt mindig bizonyos tisztelettel kell viseltetnünk még akkor is a midőn a miénkkel ellenkező elvek megvalósulása érdekében emésztik idejüket és erejüket, míg tisztán az ügyért folyik a harc. Mihelyt azonban a személyeskedés terére csap át a viaskodás és az ellenszenv veszi át a vezérletet, megszűnik ez a tisztelet és az állítólagos közérdek harcosai részére csak egy szavuk lehet, a kárhoztatás.

A ki figyelemmel kísérte a helybeli szász lapokat, az meggyőződhetett arról, hogy a f. hó 14. vármegyei közgyűlés óta minden erejüket és tudásukat vármegyénk főispánjának folytonos támadására és sértetéssére fordítják, ezzel adva bizonyosságát annak, hogy az annyira végletekig vitt zászlókérdés alorczája alatt személyes érzelmek és érdekek is rendeztek egy különféle aspirációknak utjában álló férfiu ellen adózó csatát.

Am még személyes támadásokat is meglehet talán bocsátani, addig míg az igazság útján maradnak; de mihielyt a gyanúsítás, a ráfogás és valótlanosság társaságába szegődnek, aljassá válnak és a tiszteletes egyének megvetésére érdemesítik magukat.

Maholnap már körülbelől erre a határra érkeznek el azok a támadások, a melyeket vármegyénk főispánja ellen rendszeresen kezdenek folytatni a szász lapok, a menynyiben most már a főispán szavainak és kijelentéseinek elhárításával igyekeznek ellene hangulatot csinálni és pedig nemcsak a vármegye, nem is csak az ország határán belől, hanem még Németországban is.

Legujabban Nippold F. jenai tudós tanárt mozgósították a zászlórendelet hatályon kívül helyezése által ki nem engedett lelkek vármegyénk főispánja ellen. És Nippold F. tudós tanár felült a hozzá folyamodóknak és orakulumát egy a szász lapokhoz intézett levelében oda csucsosítja ki, hogy tagadja, miszerint a vendégjoggal visszaélve olyan kijelentéseket tett volna, a melyek a magyar állam tekintélyét sérthették és kiltásba helyezi az itteni állapotokról alkotott véleményének mielőbbi közzétételét, addig is hangsúlyozván, hogy nagy különbséget talált a történelmileg és politikailag képzett vezetők és az egészen más műveltségi fokon álló sovinszták között.

Hát a mi a tudós tanárnak az itteni állapotokról alkotott véleményét illeti, vala-

mint azon külömbiséget, a melyet a történelmileg és politikailag képzett vezetők és az egészen más műveltségi fokon álló sovínisták között talált, arra mindenesetre kíváncsiak vagyunk; mindazon által egyelőre az a is megelégednénk, ha azt megtudhatnók, hogy egyáltalán miköze Nippold F. urnak a vármegyei közgyűléshez és az azon történt kijelentésekhez, miután tudomásunk szerint vármegyének főispánja ő róla nemcsak hogy semmi-nemü nyilatkozatot nem tett, de egyáltalában a közgyűlés egész folyamata alatt még csak a nevét sem említette, és így Nippold F. tudós urat se szándékosan se jóhiszeműleg nemcsak, hogy meg nem sértette, de még ha akarta volna sem sérthette volna, mert hiszen arról sem volt tudomása, hogy részt vett e a tudós tanár a lovöldében mulató társaság körében vagy nem.

A főispán ur csak annyit mondott a f. hó 14. vármegyei közgyűlésen, hogy a lovöldében tartott mulatságon dr. Trötsch tanár ur azon a magyar államra nézve kicsinyítő kifejezéseket használta, hogy ő és társai sok »Pusztén és Polakei« en át juthattak csak el a »Sachsenland« ba.

Hogy dr. Trötsch ezen szavakat csakugyan mondotta, azt a »Kr. Zeitung« akkor megjelent számában akárki ma is elolvashatja, de azt maguk a szászok sem tagadják. Az pedig mindig kinek-kinek érzékenységétől függ, hogy mit és mily mértékben vesz sértésnek. Hogy ez a kifejezés »Pusztén und Polakei« nem megtisztelő arra a magyar államra, a melyben és azokra a magyarokra, a kik között mint vendég dr. Trötsch ur megjelent és így hangoztatásuk semmi esetre sem volt a vendégjog gyakorlásával egyidejűleg tapintatos, azt lapunk már bőven kifejtette még akkor, a mikor a zászlórendelet még a rendőrkapitányság fiókjában szunyadt, és hogy a főispán ur is ilyképen fogta fel e szavakat és azok hangoztatását, az csak azt bizonyítja, hogy e tekintetben nem vezetett minket túlérzékenykedés és e kérdésben más is így gondolkozik és érez és így gondolkozik és érez valószínűleg minden magyar.

Dr. Nippold maga is elismeri, hogy az ő nevét a főispán ur nem említette. Mi szüksége volt tehát dr. Nippold F. urnak a megnyilatkozásra és különösen mi szüksége volt arra, hogy a trójai ló szerepét játssza azoknak a kedvéért, a kik a hetek óta sértetésekkkel ostromolt térfut eddigelé nyugalmából kihozni nem tudták és most a külföldi tudósok hátáról akarnak új tüzet vetni az izgalmak már-már csöndesedő hamvai közé.

Mi azt hisszük, hogy ha a szászok igazán a zászlórendelet hatályon kívül helyezését tüzték ki vehemens módon megnyilatkozott óhajaik határául, akkor megkellene most elégedniök az e tekintetben elért eredménnyel és nem kellene a zászlóért vívott küzdelemnek személyes harcra való átváltoztatása és ily alakban való folytatása által oly emlékeket kötni a zászlórendelet hatályon kívül helyezése által elért eredményhez, a melyek lényegesen megfogják nehezíteni a békeségsőbb állapotok helyreállítására vonatkozólag majd előbb utóbb bizonyára jelentkező óhajok megvalósítását.

Kiváncos azonban . . .

Brassó, okt. 27.

Nagyon csendesesen és a legnagyobb önmérséklettel tárgyaltuk lapunkban a szászoknak azon magatartását, a melyet Brassó-vármegye törvényhatósági bizottságának f. hó 14. diki közgyűlésén a zászlórendelet megvitatása alkalmával tanúsítottak.

A legmagasabb fokra voltak akkor a szenvedélyek felcsigázva és mi nem tartottuk hivatásunknak még tápot adni a szenvedélyeknek, annál kevésbé, mert oly eseményeknek bekövetkezését láttuk megvalósulni, a melyeket előre megjósoltunk még akkor, a mikor a nemzetiégi kérdésben követett mérsékelt irányzatunk miatt folytonosan a magyarság érdekeinek feladásával vádoltak bennünket tájékonaink.

Az idő is, a mely e nevezetes közgyűlés óta elmúlt, felejtetni kezdte itt is ott is a történeteket, annál is inkább, mert hiszen a belügyminiszter még a közgyűlés előtt hatályon kívül helyezte sérelmesnek állított rendeletét és ez által megadta a lehetőséget a legteliháborodottabb lelkeknek is a lecsillapodásra.

Dr. Lurtz Károly azonban nem barátja a lecsillapodásoknak és ezért gondoskodott arról, hogy feljújtsa a lelkekben azokat az izgalmakat, a melyek a törvényhatósági bizottság okt. 14. diki közgyűlésén oly igen-igen nem elegáns módon nyitottak maguknak a felháborodott keblekből utat.

A városi képviselőtestület tegnapelőtti közgyűlésén arra hivta fel dr. Lurtz Károly a polgármestert, hogy rendelje el az előzetes vizsgálatot a rendőrkapitányság ellen azért, mert szept. 3-án kelt hirdetményében a belügyminiszter zászlórendeletét elferdítette, a Trötsch ur és társai tiszteletére rendezett lovöldei ünnepélyről hamisan informálta a főispánt és a nem magyar feleknek is magyar nyelven állított ki bizonyítványt és egyéb okiratokat.

A mi az utóbbi két vádat illeti, annak lesz még alkalmunk máskor szemébe nézni és pedig talán egy kissé erősebben is, mint a hogy azt magunk is óhajtanók. Most csak az első váddal, a miniszteri rendelet elferdítésének vádjával óhajtunk behatóbban foglalkozni.

Hogy miben áll a miniszteri rendelet önkényes elferdítése, azt a törvényhatósági bizottságnak f. hó 14. diki tartott közgyűlése elé 82 aláíró által beterjesztett indítvány úgy adja elő, hogy a miniszteri rendelet azt mondja: »A kormányhatóságilag megerősített alapszabályok alapján fennálló egyesületek nyilvános helyeken és összejöveteleknél saját zászlójukat szabadon használhatják, kíváncos azonban, hogy a felvonulásoknál vagy körmeneteknél a magyar nemzeti lobogó legalább a menet élén vitessék,« a rendőrkapitányság hirdetménye pedig így szól: A kormányhatóságilag megerősített alapszabályok alapján fennálló egyesületek nyilvános helyeken és összejöveteleknél saját zászlójukat szabadon használhatják, de felvonulásoknál vagy körmeneteknél a magyar nemzeti lobogó legalább a menet élén szintén viendő.

Itt azonban mindennek előtt azt óhajtanók tudni, hogy mi módon jutott tudomására a 82 aláírónak a miniszteri rendelet hiteles szövege; ki szolgáltatta ki azt a 82 aláírónak és sértette meg ezzel a hivatalos titoktartás kötelességét. Mert lapunk riportertjétől Szabó Sándor alkapitány azon in-

dokolással tagadta meg annak idején az engedélyt a miniszteri rendelet betekínthetésére, hogy az hivatalos titkot képez és azt elárulni nem szabad! De ha hivatalos titok valami, annak a szászra éppen úgy hivatalos titoknak kell lennie mint a magyarra, és abba a szászt éppen oly kevésbé szabad beavatni mint a magyart. Hiszünk és elvárjuk a polgármestertől, hogy az előzetes vizsgálatot erre a kérdésre is kifogja terjeszteni.

És most már lássuk micsoda nagy bünt követett el a rendőrkapitány azzal, hogy a miniszteri rendelet ezen szavai helyett: »kiváncos azonban, hogy a magyar nemzeti zászló a menet élén vitessék« azt írta hirdetményében: »felvonulásoknál vagy körmeneteknél a magyar nemzeti lobogó legalább a menet élén szintén viendő«

A ki a miniszteri rendeletet vagy annak csak azon részét is, a melyet fentebb közöltünk, figyelmesen elolvassa, azonnal észre fogja venni már a szövegezésből is, hogy az nem volt a nyilvánosság elé szánva, hanem egyszerű választ képezett az alispánnak jul. 25-én 100 elnöki szám alatt, tehát bizalmas alakban a miniszterhez tett felterjesztésére.

Támogatja ezen állításunkat azon körülmény is, a mely szerint, míg más alkalmakkal Brassó vármegye közönségéhez intézve, vagy »Körrendelet az összes törvényhatóságokhoz« cím alatt szoktak érkezni a miniszteri rendeletek, ez a leirat egyenesen és kizárólag az alispán személyéhez intéztetett.

Világos ebből, hogy a rendőrkapitányság nem közölhette azt szóról-szóra a közönséggel; nem közölhette ily módon még azért sem, mert a rendőrkapitánynak határozott — peremptorikus — szövegű rendeletet kell kiadnia, a melyből világosan megtudhassa mindenki, hogy mit kell cselekednie és mit nem szabad; már pedig a miniszteri rendeletnek ezen kifejezése, hogy »kiváncos azonban, hogy a magyar nemzeti zászló a menet élén vitessék,« habár a nemzeti lobogónak kétségen kívül a menet élén leendő alkalmazását kívánja, olyan kifejezés, a mely határozottan nem mondható, a melyet nagyon jól használhat a miniszter az alispán felterjesztésére adott válaszában, de nem használhat a rendőrkapitány a közönséghez intézett rendeletében, a melynek vagy határozott tilalmat, vagy határozott parancsot kell tartalmaznia, de nem szabad magyarázatot tűrő sőt szükségig határozatlan óhaját kifejeznie, mert más különben abba a helyzetbe jut, hogy a kifejezés határozatlansága következtében konkrét esetben nem élhet bírói jogával.

De azt sem szabad elfelejtenünk, hogy a rendőrkapitány szept. 3., 4241. száma alatt kelt és szóban forgó hirdetményét nemcsak az aug. 1-én 82290 sz. a., hanem a már azelőtt 1874 jul. 6. 26659 és 1885 nov. 24. 62693 sz. a. kelt miniszteri rendeletekre is alapította és mind a három rendelet tartalmát foglalta össze röviden és azoknak általa értelmezett módon hirdetményébe, a minthogy általános gyakorlat és nem is lehet az a gyakorlati következményekre való tekintetből másként mint úgy, hogy a midőn egy és ugyanazon életviszony szabályozása céljából több rendelet van kiadva, a rendőrkapitány mint elsőfokú kihágási bíróság összevonja azokat a közönség tájékoztatása céljából a felől, hogy miként fogja ő fel ezeket a rendeleteket és miként fogja azokat konkrét esetben alkalmazni. Ebből azonban

megint az következik, hogy az aug. 1. kelt miniszteri rendeletet szept. 3-án kelt hirdetményébe szó szerinti másolatban nem közölte, hanem más megfelelő szavakkal kellett neki a rendeletek tartalmát reprodukálnia.

És ha már most megfelelő szavakkal, a rendeletek szokott nyelvén tiltólag vagy parancsolólag akarta kifejezni a rendőrkapitányt, hogy «kívánatos azonban, hogy a magyar nemzeti zászló a menet élén vitessék», akkor vagy teljesen ki kellett hagynia ezt a részletet a hirdetményből, vagy azt kellett mondania, a mit a miniszter kívánatosnak jelzett, t. i. hogy a magyar nemzeti lobogó a menet élén szintén viendő.

Tegyük fel, hogy a rendőrkapitány teljesen kihagyta volna a hirdetményéből ezt a részletet? Nem cselekedett volna e a miniszter intentioni ellen, a ki kívánatosnak jelezte azt, hogy a magyar nemzeti zászló a menet élén vitessék? Bizonyára! És ezért, valamint azért is, mert hiszen már az aug. 1. előtt érvényben álló miniszteri rendelet is megkövetelte azt, hogy a menet élén a magyar nemzeti lobogó vitessék, és így az érvényben álló gyakorlatra támaszkodva is egész joggal és teljes jóhiszeműséggel magyarázhatta a rendőrkapitány a miniszteri rendelet «kívánatos azonban» kifejezést úgy, hogy az legalább is annyit kíván a mennyit eddig is meg kellett tennie a közönségnek a fennálló gyakorlathoz fogva, nem lehet megróni a rendőrkapitányságot szóban forgó hirdetményeért és nem lehet a miniszteri rendelet önkényes elferdítésével vádolni, mert már akár hogy magyarázgatjuk is azt a «kívánatos azonban, hogy a magyar nemzeti lobogó a menet élén vitessék» annak in ultima analysisi mégis csak az az értelme, hogy a miniszter a magyar nemzeti zászlónak a menet élén való vitelét kívánatosnak tartja és az megint nagyon természetes, ha a rendőrkapitány az ő hirdetményében azt rendelte szokásos parancsoló kifejezésével, a mit a miniszter «kívánatos»-nak jelzett és eddig is miniszteri rendeleten alapuló gyakorlat volt — és nem az ellenkezőt.

És ha mindezekhez még azt is hozzá vesszük, hogy maga az alispán 1898. aug. 17. 21787/898 sz. a. sokkal szigorubban rendelkezett mint a rendőrkapitány szóban forgó hirdetménye; mert míg a rendőrkapitány csak a nemzeti lobogónak tehát egynek a menet élén leendő vitelét rendelte el, addig az alispán 1898. aug. 17. 21787/898 sz. a. úgy rendelkezett, hogy a menetben felvonulások alkalmával ugyanannyi magyar nemzeti lobogó vitessék mint egyesületi zászló és ez a rendelet mindaddig érvényben volt, míg a rendőrkapitány szept. 3-diki kilógásolt hirdetménye meg nem jelent és most, midőn a miniszter aug. 1. kelt legújabb zászlórendeletét hatályon kívül helyezte, megint érvényben van, akkor be kell látnunk, hogy a rendőrkapitány hirdetménye nem csak nem szigorította, de enyhítette a helyzetet és akkor nem csak kelletténél nagyobb, de egyenesen gyerekesnek kell mondanunk azt a handa-baldát, a melyet e miatt a lapok és törvényhatósági bizottsági tagok csinálnak.

És itt eszünkbe jut még valami! Midőn Wiener Waldemárt megtámadták a lapok azért, hogy a márczius 15-dikét ünneplő magyarság ellen kirendelte a katonaságot, akkor a városi közgyűlés bizalmat szavazott a városi tisztviselőknél, ezek közt

tehát Wiener Waldemárnak is, a ki pedig akkor már fegyelmi vizsgálat alatt állott és végül szabálytalan eljárása bizonyítékul nem magyar, hanem szász nemzetiségű hatóság, az alispán által dorgálásra ítéltetett.

Mennyire másként fogják fel kötelességüket most a városatyák, midőn a magyar rendőrtisztviselőkről van szó. Most fegyelmi vizsgálatot kívánnak azért, mert a rendőrkapitány enyhébb rendeletet adott ki mint az alispán és elrendelte azt, a mit a miniszter kívánatosnak mondott.

Valóban ha valahol a dolgok a fejök tetejére vannak állítva, úgy Brassóról joggal állíthatjuk ezt. Kívánatos azonban, hogy a városatyák az újból visszaszerezett kékpíros zászló mellett a bölcsesség és igazság zászlóját is vitessék maguk előtt és ezeknek vezérlete alatt hozzák újra a rendes kerékvágásba a dolgokat és erre működünk közre hathatósan mi is — magyarok!

HIREK.

Brassó, okt. 27.

— Nyilvános ünnepély. A brassói rom. kath. főgymnásium ifjusága védszentjének: Szent Imre kir. herczegnek tiszteletére f. évi november hó 5-én (vasárnap) d. e. II órakor a rajzteremben nyilvános ünnepélyt rendez. Az ünnepélyt a plébánia templomban szent mise előzi meg, mely 8 órakor veszi kezdetét. Az ünnepély műsora a következő: 1. Szt. Imréhez. Orlandó di Lassotól, szövegét írta Szemlér Ferencz főgymn. tanár. Előadja az ifj. vegyes kar. 2. Felolvasás. Tartja Szemlér Ferencz, főgymn. tanár. 3. I. Tétel Haydn Simphonáiából, négyes. Előadják az ifj. zenekar tagjai. 4. Szt. Imre herczeghez. Írta Szemlér F. főgymn. tanár, szavalja Kovácsy László, VIII. o. tanuló. 5. Magyar nemzeti Mária-dal. Jaschik Gyulától. Előadja az ifj. vegyes kar.

— Államsegély. A közoktatásügyi költségvetés szerint a brassói kat. főgymnázium 24.000 korona, a sepsiszentgyörgyi ev. ref. főgymnázium 32.000 korona és a csíksomlyói kat. főgymnázium 14.000 korona állami segínyt kap a folyó tanévben.

— Műkedvelői előadás. A brassói iparos ifjak önképző egylete zászlóalapja javára december hó 3-án a Vigadó nagytermében tánczczal egybekötött műkedvelői előadást rendez. Színre kerül «Agnes asszony» című népszinmű.

— Czirkusz. Változatos és érdekes mutatványokból álló műsort volt alkalmunk tegnap este is végig nézni a Hüttemann féle czirkuszban. Először mutatkozott be az este az igazgató neje «Max» nevű lovával, melyet szabadon vezetett elő. Volta japáni láb mutatványai, Paulina k. a. a repülő trapezen valamint a «Rózsa-walzer» mind új számok voltak s egytől-egyig sikerülten és kellő tetszést előidézve lettek bemutatva. Ma este nagy díszelőadás, holnap d. u. 3 órakor az iskolás gyermekek részére lesz előadás, mérsékelt helyárakkal, érdekes és mulattató műsorral. Este 8 órakor rendes helyárakkal a második előadás.

— Tűz. Ma délből Hosszúfalu községben tűz ütött ki, a mely alkalommal két csűr a bennelevő takarmánnyal együtt a lángok martaléka lett. A tűz valószínűleg gyújtogatásból eredt. A két csűr biztosítva volt.

— A Brassómezei Magyar Iskola egyesület választmánya f. hó 29-én délelőtt II órakor a kaszinó helyiségében ülést tart. Az ülés tárgya a folyó ügyek elintézése és öbrendbeli indítvány megvitatása lesz. Az elnökség tehát fölkéri Baranyay József, Bede Dániel, Biró Sándor, Bordeaux Árpád, Buslig József, Czinege István, Deák Sándor, Erdődi János, Fejér Gyula, Ferenczy Albert, Polyovits Miklós, Gyertyánffy Emil, János Lajos, Kakujay Károly, Killyény Endre, dr. Kovács Áron, Kovács Ignác, Lázár Gerő, Leitinger József, Mátis Bálint, Masznyik Gyula, Molnár Endre, Moór Gyula, Orbán Ferencz, Papp Ferencz, Péchy Árpád, Rombauer Emil, dr. Rosenbaum Lajos, Sánek András, Sebesi Béla, Simay Gerő, Szabó Nándor, Timon Zoltán, Tóth András, dr. Vajna Gábor, Weress György, Wezel Albert, Werzár István és dr. Zakariás János választmányi tag urakat, hogy a jelzett ülésen megjelenni szíveskedjenek. Egyéb értesítést, költségkímélés végett, nem küld az elnökség.

— Hegedüs miniszter a Székelyföldön. Hegedüs Sándor miniszter a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamarához intézett válaszában azt írja a többek között: «nem fogom elmulasztani a legelső alkalommal a Székelyföldet személyesen fölkeresni. Ennek időpontját ma ugyan még nem jelölhetem meg, de valószínűnek tartom, hogy azt csak a jövő év tavaszán fogom megtehetni.»

— Anyakönyvvezetés. A belügyminiszter Fogaras vármegyében a dragusi anyakönyvi kerületbe Sálamaon Leo körjegyzőt anyakönyvvezetővé nevezte ki.

— Ügyes-bajos ember könyve. Utbagazítás minden bajban a mindennapi életben előforduló összes törvények és rendeletek nyomán. Írta: K. Nagy Sándor, pestvidéki kir. törvényszéki bíró. Kiadja a Franklin-Társulat. 1899. (Falusi Könyvtár 46. sz.) Ára 50 kr. A nép számára mindent magában foglaló minden ügyes-bajos dologban tanácsot adó hasznos könyv; tartalmát tekintve úttörő munka. Szerző neve nem ismeretlen a népszerűsítő irodalomban. Tőle jelentek meg már előbb: «Bűn és bűnhődés vagy a büntető törvénykönyv, Csend és rend legyen vagy a kihágási törvénykönyv, Ne bántsd az állatot vagy az állatvédő törvények példákban stb.», de ebben a könyvben igyekezett összegyűjteni mindazokat a törvényeket és rendeleteket, melyek a mindennapi élet különböző foglalkozásaiban, különösen a falusi életben előfordulnak és ezeknek összegyűjtésével az volt a célja, hogy mindenki meglássa, megtudja, hogy milyen ügyében-bajában kihez hová kell fordulnia, kitől kell tanácsot kérni, sőt tanácsadó hiányában is fellelje e könyvben a vezetőt. Hogy pedig mindenki megtalálja e könyvben azt, a mire szüksége van, betűrendben vannak felsorolva az esetek és ha valaki bővebben akar tudni arról az esetről, mindenütt hivatkozás van a törvény vagy rendelet számára, hogy arra a törvények vagy rendeletek gyűjteményében rátaláljon.



Egy intelligens nő,

ki házat tud vezetni, f. hó 17-én keresett lakásomon (ref. paplak), mikor nem voltam otthon. Kérem szíveskedjék még egyszer felkeresni.

Fuchs,

Brassó vármegye alispánjától.
Sz. 22641—899.

Hirdetmény.

Az 1886. évi XXI. t. cz. 28 § a alapján ezzel köztudomásra hozom, hogy Brassó vármegye igazoló választmánya az 1900. ik. évre szóló legtöbb adót fizetők névjegyzékét megállapította.

Ezen névjegyzék, mely ellen mátol számítható 15 nap alatt az állandó bíráló választmányhoz felebbezésnek van helye a vármegye székházánál közszemlére ki van téve.

Brassó, 1899. évi október 26-án.

Dr. Jekel
alispán

Predeál szálloda

étterme Brassó—Pályaudvar.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy vasárnaptól kezdve azaz okt. hó 22-étől minden vasár és ünnepnapokon d. u. 4 órától este 10 óráig a helybeli Szilágyi Dezső cigányzenekara játszik. Jó izletes ételek és italokról gondoskodva van, melyre számos látogatásért esedezik. Tisztelettel

Pelikán István
vendéglős

Szám 1799 tkvi—1899. III.

Árverési hirdetmény kivonat.

A nagyajtai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Albina takarékos és hitelintézet brassói fióktelepe végre hajtatonak Incze Lajos végrehajtást szenvedő ellen 364 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében kézdivásárhelyi kir. törvényszék (a nagyajtai kir. járás bíróság) területén levő Közép-Ajta község és határában fekvő közép-ajtai 213 sz. tjkvben A +

rend	hrs. ing.	frt.	rend	hrs. ing.	frt
1	493	400	11	5385a 5385b	6
2	1223	10	12	5483	1
3	1793	8	13	5793 5796	10
4	1961	10	14	5794	8
5	1991	7	15	5816	2
6	2162	6	16	5853/2	2
7	2866	2	17	8615	4
8	2870 2886	6	18	8878	3
9	3050	2	19	9257	44
10	4041	4	20	9958	5

és a közép-ajtai 194 sz. tjkvben A +

rend	hrs. ing.	frt	rend	hrs. ing.	frt
1	435/1	160	21	4206 4226	18
2	436 438	19	22	4637	14
3	502	3	23	5362a 5362b	3
4	500	1	24	5663	4
5	570	1	25	5807	4
6	1347 1348	8	26	6377	8
7	1470	17	27	6410	18
8	1843 1844 2134	20	28	6455	9
9	2670/1	1	29	6690 6691	29
10	2719	4	30	6768	9
11	2767	1	31	6809	10
12	2912	3	32	6843	7
13	3088	9	33	8129	7
14	3179	4	34	8448	4
15	3260	4	35	8586	11
16	3491 3492	11	36	8655/2	2
17	3643 3720	6	37	8880	6
18	3944	2	38	9210	3
19	4037	1	39	9769 9770	8
20	4071	3	40	9773	5

forintra az árverést 5 frtban ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlan az 1899. év december hó 13-ik napján d. e. 9 órakor Közép-Ajta község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1. én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 17. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy Ajtán, 1899. évi június hó 20-án.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Perényi Ferencz
kir. albiró.

Laptulajdonos: Trattner H. Nyomatott a „Brassói Lapok” nyomdájában, Nyomdatulajdonosok: Trattner H. és társ.

Ha a sors ezideig mostohán bánt el
Önnel, tegyen kísérletet még egyszer
egy osztálysorsjeggyel nálunk.

A huzás folyó évi november
hó 16-án kezdődik.

Minden
második sorsjegy
nyer.

Legnagyobb nyere-
mény egy millió
korona.

Egy egész sorsjegy 6 frt
Egy fél „ 3 frt
Egy negyed „ 1.50 kr
Egy nyolczad „ 75 „
Nagy számválasztékban

Adler L. Jakab
és fivére bank-
háza, Brassó.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.